

Javornické

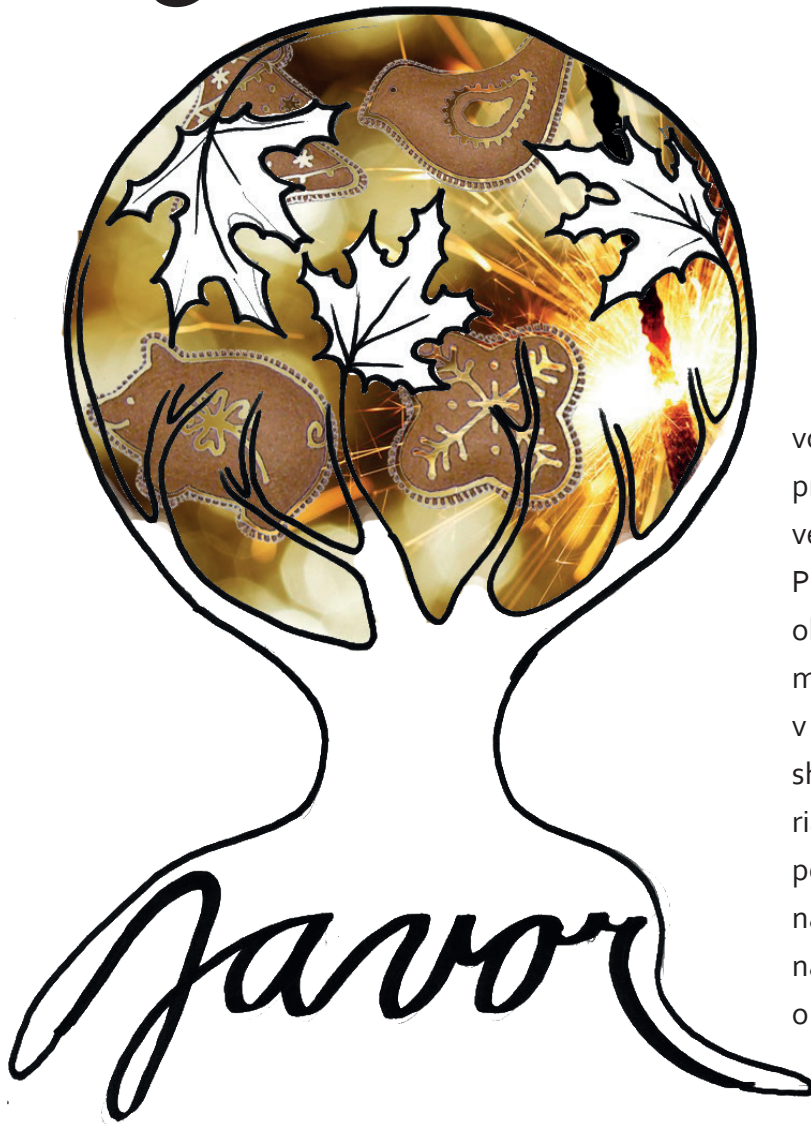

4/2017

2. ročník

listy

1

Milí čtenáři Javornických listů,

dostává se vám do rukou poslední číslo Javornických listů letošního roku. Doufáme, že pro vás byl rok 2017 úspěšný, že jste ho prožili ve zdraví a v přítomnosti těch, které máte rádi. Přichází čas vánoc, vyvrcholení adventu, tedy období, které by mělo být obdobím klidným, mělo by vést k zastavení a rozjímání. Bohužel v našem postmoderním světě často převládá shon, stres, touha po dokonalosti a po materiálu. A hodnoty jako je láska, respekt, úcta, pochopení a porozumění jakoby snad ztrácely na významu. Přejeme vám proto, ať právě ty nacházíte ve vašich životech každý den nejen o vánocích.

Spolek Javor

Zveme vás

na zpívaný
vánoční příběh

24. 12. 2017

ve 22:00

v kostele sv. Jiří v Javornici

Přijďte si poslechnout
na Štědrý den,
vánoční příběh
v písních vyprávěn.

ve 22.00 hodin
v kostele sv. Jiří v Javornici

Hlavní role jsou už od pradávna známy,
radostně si o Ježíškovi zapíváte s námi.

vstupné dobrovolné

Naše děti

Zprávy z mateřské školky

„Rozum je rozum a je v mozku a říká mi, abych nedělal blbosti!“ aneb Perličky od dětí

Na vycházce kolem kostela:

„Pšššt..., musíme být ticho, tady totiž spí kostra mojeho dědy.“

2 „Taky jsem měla babičku a dědu,“ říká smutně Kačenka, ale babička už je umřelá a vysypalá.“

Na zahradě poznáváme jehličnaté stromy:

„Děti, tady roste smrk a ten strom vedle, na zimu mu opadávají jehličky...,“ paní učitelka pomáhá...

„M...MO...přece morovice,“ odpovídá Vojta.

„Nikolko, zavři očička a zkus chvílku odpočívat,“ říká paní učitelka.

„Ale já to neumím, já mám velký očička.“

Věra Dusilová

Zprávy ze základní školy

Zahrada

Důležitou součástí veřejného prostoru, ve kterém se naši žáci pohybují, je okolí školy a školní zahrada. Kolem naší školy se nacházejí místa, která skrývají určitý nevyužitý potenciál a s ním přichází myšlenka na revitalizaci současné školní zahrady a jejího rozšíření na dosud nevyužívanou plochu v okolí naší školy.

Rádi bychom vytvořili zahradu, která:

- bude dávat žákům možnosti k poznávání a pozorování přírodních procesů
- bude sloužit pro potřeby vyučování různých předmětů mimo školní lavice
- bude rozvíjet kreativitu a tvořivost a tím i schopnosti a dovednosti žáků
- bude utvářet vztah k místu a okolnímu prostředí
- umožní poznávat přírodu kolem nás všemi smysly
- bude žáky motivovat ke kladnému přístupu k přírodě
- bude založena na permakulturních principech zahradničení
- bude propojovat život školy s obcí

Pokud se Vám náš nápad líbí a ztotožňujete se s naší vizí, budeme rádi, když nás jakoukoliv formou podpoříte a stanete se tak součástí tohoto projektu.

Mgr. Marie Ehlová

Dokázala, že umí.

Prázdniny jsou časem odpočinku a sbírání nových zážitků. Za tímto účelem se na začátku srpna 2017 sešlo 58 žáků ve věku 12 – 15 let, členů mysliveckých kroužků, z celé České republiky na čtrnáctidenní společný pobyt. V krásné přírodě jižních Čech v rekreačním zařízení Olšina u Horní Plané, nedaleko Českého Krumlova, probíhalo celostátní kolo soutěže „O zlatou srnčí trofej“, které organizuje Českomoravská myslivecká jednota. Je to velmi náročná soutěž, která předpokládá u účastníků značné množství znalostí a dovedností. I letos měl myslivecký kroužek při MS Javornice svého zástupce a reprezentanta. Žákyně 9. ročníku **Adéla Škopová** byla reprezentantem skvělým, o čemž svědčí její umístění. Ve značné konkurenci 58 členů z různých „Kroužků mladých přátel myslivosti a ochránců přírody“ (tak se kroužky správně nazývají) se umístila na **9. místě**.

K tomuto úspěchu jí blahopřejeme a přejeme další úspěchy v její zájmové činnosti i ve škole.

Mgr. Marie Lorencová,
vedoucí „Kroužku mladých přátel myslivosti a ochránců přírody“
ZŠ a MŠ Javornice

V září se **Filip Široký** zúčastnil republikového finále soutěže **Odznak všestrannosti olympijských vítězů** v Brně. Ve dvou dnech chlapi z celé České republiky absolvovali 10 disciplín a Filip zde obsadil nádherné **19. místo**.

V říjnu také opět **začaly kroužky**, kterých je na naší škole opravdu mnoho: Kroužek keramiky, Kroužek Yo-Yo, Kroužek výtvarný, Myslivecký kroužek, Turistické putování, Čtenářský klub, Klub angličtiny, Klub matematiky, Klub zábavné logiky a deskových her. Žákům je také k dispozici žákovská knihovna.

Naši žáci se 5. října i přes nepříznivé počasí vypravili na **dopravní soutěž** do Rychnova nad Kněžnou, jako vždy je čekalo splnění daných úkolů: jízda po dopravním hřišti, jízda zručnosti, dopravní testy a první pomoc. Naše dvě družstva skončila na **9. a 10. místě**.

Od 9. října 2017 se naše škola účastní dobřanského projektu **„Běháme s Emilem“**. Ve stanovených dnech (pondělí, středa, pátek) vybíhá skupina dobrovolníků na svůj kilometrový běh, někteří účastníci již zvládli uběhnout v rámci této výzvy více než 10 kilometrů.

V říjnu i v listopadu proběhly různé **akce a besedy**. Žáci měli možnost navštívit výstavu krajky na obecním úřadě, první stupeň se vypravil na představení Naše písnička do Pelclova divadla, druhý stupeň byl na promítání Planeta Země, celá škola se zúčastnila besedy o finanční gramotnosti.

Dne 25. listopadu 2017 se uskutečnil již **tradiční vánoční jarmark**, na této předvánoční akci si návštěvníci mohli zakoupit výrobky žáků, výrobky ochotných rodičů nebo jiných dospělých. V průběhu dne se konala dvě kulturní vystoupení (žáci 1. stupně + učitelé, žáci 2. stupně + učitelé), v prostoru školní jídelny se mohli návštěvníci občerstvit nebo si vyzkoušet svou tvořivost v dílničkách. Velké poděkování za příjemný předvánoční den patří všem, kteří nám pomohli jarmark zrealizovat – rodičům, žákům i zaměstnancům školy.

V posledním listopadovém týdnu proběhl na naší škole **„anglický týden“** s rodilým mluvčím Benem Kanem, který pochází z amerického Corvallis ve státě Oregon. Během tohoto týdne přihlášení žáci 2. stupně absolvují 30 hodinový kurz angličtiny.

Mgr. Monika Křivohlávková

Všichni společně

5

Pro Tříkrálovou sbírku v Javornici, která se bude konat v sobotu 6. ledna 2018, hledáme koledníčky (děti i dospělé). Pokud se chcete zapojit do této tradice a pomoci dobrým skutkem, kontaktujte nás pro bližší informace na 736 154 419. Informační schůzka bude v pátek 5. ledna od 15:00 hodin ve škole.

Zveme vás

Místní hasičský sbor Javornice - Betlém

Vás zve na

Ples hasičů

**sobota dne 27. ledna 2018
v Sokolovně v Javornici**

**- začátek ve 20.00 hodin - hudba Labyrint
- vstupné 35,- / 75,- Kč**

Myslivecký spolek Javornice

Orca zabiják

6

Léto bylo nenávratně pryč. I poslední podzimní kvítky odkvetly. Spíš už se občas po ránu začaly na oknech objevovat ledové květy. Co naplat, zima už se ujímala vlády. A co nevidět, budou tu Vánoce! Myslivec Ctirad šel lesem zasypaným slabou vrstvou mokrého sněhu. Nebylo umrzlo a pod sněhem bylo měkko a místy bláto. Takové procházky obvykle nemiloval. Mokro, obloha ocelově šedá, v lese ticho, ptáček nezaspívá, živáčka nevidět! I svého věrného průvodce a pomocníka, svého loveckého psa, který ho i v takové dny dokázal rozveselit už jen svou přítomností natož kousky, které ovládal, pro zraněnou tlapku dnes nechal doma. Říkáte si, proč se teda u všechvšudy na takovou procházku vůbec vydal. Copak ho něco nutí? Ano, smysl pro povinnost, nesl krmení pro zvěř.

Tentokrát ho ale procházka těšila. I přes nepřízeň počasí, přes to, že bláto mu občas cákalo až ke kolenům. I přes to, že se slunce nepropíchno skrz mraky byť jediným paprskem. On měl slunce v srdci. Dobíjeli mu ho dva plamínky v očích Julie, něžné modrooké blondýnky. Možná si ještě vzpomenete na jejich první setkání v červnu nad malým, zdánlivě opuštěným srnčetem. Od té doby je bylo možno občas vídat při společných procházkách lesem či loukami. Postupem času čím dál častěji. Ctirad byl Julií nadšen. Julie byla totiž tolik vášnivá. Vášnivá milovnice přírody a od doby, kdy poznala Ctirada, i myslivosti a všeho okolo ní. Teď mu její dlaň hřála tu jeho, jak se spolu vedli. Občas si ho pro to jeho mladší kolegové myslivci dobírali, ale nedbal toho. Oni sami byli nakonec rádi, že Julie vstoupila do Ctiradova života, protože ze starého mrzouta, jak mu žertem říkali, se stal celkem příjemný společník. Ctirad šel s Julií mlčky. Často a rádi si spolu povídali, probírali různá témata, sdíleli své radosti i se dělili o starosti. Ale také spolu dokázali krásně mlčet. Toto byla ta chvíle. Ctirad si v hlavě přehrával poslední půlrok. Poměrně krátká doba v lidském životě a přece toho s Julií stihli tolik prožít. A i když za ten půlrok mnoho zvěře neuložil, čekané s Julií byly NEZAPOMENUTELNÉ. Jako tenkrát, když vpozdvečer pozorovali srnčí říji. Julie byla z toho zážitku u vytržení, a když se po setmění vraceli domů... ŃAF, ŃAF, ŃAF, ŃAF! Vysoká fistule psího štěkotu vytrhla Ctirada ze vzpomínek.

„Co to sakra...“ nestačila dopovědět našťvaným tónem Julie, protože v té chvíli se na ně přiřítily tři kusy srnčí zvěře. Taktak, že je v tom zmatku a úprku před šelmou neporazily. Podle té fistule Ctirad odhadoval, že se jedná o nějaké malé plemeno. Ale jaképak plemeno?!? Po srnčí stopě přiběhl pes. Ano, byl malý. Ale žádná rasa! Vořech!! Mohl by to být docela roztomilý chlupáč, kdyby tady nehonil zvěř. Asi deset metrů před oběma poutníky se zarazil. „Co se tu mají co plést nějaký lidi, když já tu lovím?!?“ pomyslel si asi. A hned začal hrát neviňátko. Sedl si a na Ctirada s Julií upřel pohled, který jim měl říct cosi ve smyslu: „Já nic. Vždyť mně vlastně ani maso nechutná. Vždyť já žeru jen suchary a ředkvičky. V neděli bramboračku.“ Tu se pes ohlédl za sebe, ale hned svůj zrak vrátil k Ctiradovi s Julií. A zase se ohlédl. Teď už i Ctirad uslyšel vzdálené volání. „Orkóóóó, Orko ke mně! Kde si?“ „Orca zabiják,“ řekl Ctirad s úšklebkem při vzpomínce na starý film tohoto jména o vraždící kosatce. Julie neměla potuchy, o čem že to mluví.

Pes se zvedl a po vlastní stopě šel vstříc hlasu paničky. Ctirad s Julií se na sebe podívali a vydali se za psem. Tohle je přeci už trochu moc!

Panička nebyla jedna ale dvě. Když k nim Ctirad s Julií došli, pes už byl u nich a s tou mladší se vítal, jako by se neviděli týden. To byla patrně dcera té starší. Ctirad rychle zkušeným okem zhodnotil situaci: ta mladá je hodně dobrá, dospívající dívka, vypadá sympaticky, ale nejsem si jist, jestli bych tu starší chtěl za tchyni. Naštěstí tu mám Julii, tak to vůbec nemusím řešit.

Začal lehce provinile potlačovat poslední myšlenky. Nahlas neřekl nic. Ani nemusel. Julie byla v ráži. To, co viděla, ji rozpálilo. Nejdřív ten pes jak honí ty srnky a teď Ctirad jak honí svoje oči po těch ženských! Hlavně po té mladé! I když ta mladá byla mladší než Julie sotva o dva, tři roky.

„To si děláte srandu, pouštět čokla na zvěř, né?“ spustila Julie na obě ženy. „No on nám utek'. A jak vidí srnky nebo zajíce, nedá se přivolat.“ „TAK HO MÁTE MÍT NA VODÍTKU!“ Ctirad teď věnoval pozornost Julii. Uvědomil si, že ještě zdaleka nezná všechny její stránky. Ano, věděl jak je vášnivá, ale takhle rozjetou ji ještě nezažil. „Ale on ničemu neublíží,“ přerušila jeho úvahu starší žena omluvným tónem. „Nic nedožene, jen je trochu prožene a vrátí se.“ „To je pěkná kravina!“ vybuchla znovu Julie. „To je pro zvěř taky blbý.“

Obě ženy se zatvářily zaražené a zároveň tázavě. Jejich Orka přeci nikdy nic nenapadl, jen si tak hraje. „Víte,“ promluvil konečně o poznání klidněji Ctirad. Předtím ale trochu stiskl ruku Julii. Jako by jí tím chtěl zatáhnout ruční brzdu. „...když pes prožene srnčí, i když ho neuštve a nestrhne, je to problém. Zvláště v tomto období. Pes má doma misku plnou žrádla a ležení možná i před krbem, ale pro zvěř je to energetický výdej. Kvůli stresu může mít zhoršený příjem potravy a v nejhorším případě může dostat zápal plic a uhynout.“ „Zrovna nedávno jsme viděli velkého ovčáckého psa, jak štve srnčí na poli. Asi bych trochu chápal, kdyby to byl nějaký hladový, pohublý ztracenec. Jenže to byl dobře živený pes s krásnou lesklou srstí. Možná šampión. Jde si prostě zaběhat, jen tak z plezíru. Uloví či neuloví, na výsledku nezáleží, doma žrádlo dostane.“

Vypadalo to, že mu obě Orkovy paničky rozumí, tak pokračoval: „Navíc riskujete, že mu někdo míň tolerantní nasype broky do kožichu. To přeci nechcete, vidím, že to je mazel. Taky mám doma psa, to je člen rodiny. Ale tu zodpovědnost za něj i vůči němu máte vy.“ „Dáme na to pozor,“ řekly obě ženy. „Už ho pouštět nebudeme, nezlobte se.“ A s Orkou na vodítku odcházel. Ctirad s Julií je krátce vyprovodili svými pohledy a šli dokončit to, pro co tu byli, přikrmit zvěř. Témat na rozhovory bylo pro Ctirada s Julií otevřeno na několik večerů.

Prosím, až budete příště venčit své čtyřnohé kamarády v lese či na poli, nedovolte jim pronásledovat zvěř. Ani když si jste jisti, že ten váš Nikdybyyanikuřetineublíží mazlíček určitě nic nezardousí. Jménem Mysliveckého spolku Javornice Vám předem děkuji za odpovědný přístup, přeji Vám pohodové prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku.

Jeden nenápadný člen MS Javornice

JAVORNICKÉ ŽENY

Příjemné prožití vánočních
svátků a pohodový rok 2018
přeje za Javornické ženy
Majka Moravcová

Spolek Javor

Pošlete nám do Javornických listů fotografii vaší vánoční nebo zimní výzdoby domu, bytu, terasy, balkónu. Ta nejhezčí získá krásnou tašku z Ladílny, kde pracují lidé se zdravotním postižením. Soutěžíme až do konce zimy, email je noviny.javor@seznam.cz!

JJ

Tip na výlet

Pramen Kněžné

Levostranný přítok řeky Bělé o délce 24,8 km. Tak to je Kněžná. O původu názvu tohoto toku se vedou dohady celá léta.

Písemné prameny z r. 1577 uvádějí název „Kněžská“. V 18. stol. byla přípona „-ská“ nahrazena příponou „-ná“, přičemž základ slova zůstal stejný a odkazoval buď na knížete, tedy že jde o vodní tok, nacházející se na území feudálního pána, nebo se název mohl vztahovat ke knězi a naznačoval, že tok byl v držení církve. Pramen Kněžné se nachází na západním úbočí vrchu Pláň v nadmořské výšce 792 m. Dříve byl poměrně nenápadný, opatřený dřevěnou tabulí se skromnými informacemi. To se změnilo v r. 2005, kdy se správa CHKO Orlické hory rozhodla oslovit pana ing. Martina Brichu, aby trochu „pomohl“ přírodě a okolí pramene „zkulturnil“. Vznikly tak dvě kamenné tůně, zakryté plochými balvany, jejichž bezprostřední okolí je též obloženo kameny. Vznikla také kamenná spojovací zídka a návštěvníci si mohou přečíst zajímavosti z nové informační tabule. Od svého pramene teče Kněžná poměrně příkře (místy tvoří i kaskády) jihozápadním směrem k místům zvaným „Polanka“ a „Benátky“. Dnes na těchto místech panuje klid, ale před válkou se jednalo o čilé osady. V Polance se nacházel mlýn, pila a pekárna, jejichž činnost závisela právě na zmíně-

ném toku. Benátky si své jméno získali pravděpodobně díky podmáčené půdě a hojnému počtu malých potůčků. Po odsunu sudetských Němců se vlády nad těmito místy ujala převážně příroda a většina původních obydlí zanikla. Od těchto míst putuje Kněžná dále k Lukavici, protéká Panskou a Městkou Habrovou, Rychnovem nad Kněžnou a pak volně meandruje volnou rovinatou krajinou směrem k Častolovicím. Mezi Synkovem a Častolovicemi se Kněžná vlévá do Bělé.

Ať už se rozhodnete k prameni Kněžné vydat odkudkoliv, např. po trase z vesničky Lukavice proti proudu toku, či z Luisina údolí nedaleko Velké Deštné (žlutá turistická značka), čeká vás jistě nádherný zážitek.

Zdroj: Wikipedie,
www.severovychod.estranky.cz

vš

Zveme vás

JAN HOLEC

výstava obrazů Podorlická krajina

Městská knihovna Vamberk
1. 12. 2017 – 31. 1. 2018

otevřeno ve výpůjční době knihovny
www.knihovna-vamberk.cz

Vaše příspěvky

Cesta světla na Jaroslavi

10

S postupujícím podzimem se večer sešeřuje dříve a dříve. Na Jaroslavi jsme se tedy rozhodli přinést do sobotního večera na sv. Martina trochu světa. A nejen to, také zábavu pro malé i velké. Sešli jsme se s lampióny, dobrou náladou, potřebnou odvahou a očekáváním, zda najdeme cestu k cíli. Vydali jsme se k „naší“ zvoničce, kde na děti čekal první úkol. Společně se nám podařilo spojit dvojice pohádkových postav a poté složit tajný vzkaz, který tu zanechal svítící „dýňák“. Ten nám oznámil, že letos se musíme vydat opačným směrem, než jsme zvyklí. Děti se držely instrukce, že je nutné jít pospolu, aby zahlédly světelnou cestičku, která je dovede k pokladu. Když jsme dorazili k první svíčke, rozdělily se děti na malé skupinky, ve kterých pokračovaly dál. Všichni odhodlaně vyrazili do tmy osvětlené malými plamínky. Odměnou jim byl poklad ukrytý na konci. I přes zimu, která dorazila, nás hřál u srdce společný zážitek a dětské úsměvy.

Petra Keprtová

Recepty z Kačenčiny kuchyně

Vánoční kapr

Vánoční kapr se stal v českých zemích nejrozšířenějším štědrovečerním pokrmem po vzniku první Československé republiky. K jeho oblibě přispěla nejen masivní kampaň na podporu československého rybníkářství, ale i chutné maso, cenová dostupnost a význam, který křesťané přičítají rybě jako symbolu. V raně křesťanských dobách byla ryba pokrmem nejchudších z chudých a podle slov evangelíí jimi Ježíš nasýtil zástupy. Na štědrovečerním stole připomínala ryba chudobu, v níž Ježíš přišel na svět.

Kapr na černo (ovocná variace)

K přípravě receptu potřebujeme:

800 g kapra

200 g kořenové zeleniny

300 g sušeného ovoce

50 g loupáných mandlí

250 ml červeného vína

sůl, divoké koření, celá skořice

60 g másla

Porce kapra osolte a nechte v chladu odležet. Krátce povařte červené víno s divokým kořením a skořicí. Na tenké nudličky nakrájejte kořenovou zeleninu, překrájené sušené meruňky, švestky a jablka vložte do zapékací nádoby, zalijte vínem svařeným s divokým kořením a skořicí (odvar z koření a vína scedíme přes sítko a tím odstraníme koření).

Vše v mírné troubě rozpečte, aby ovoce změklo. Poté do směsi ovoce a zeleniny zatlačte porce kapra kůží navrch. Na každou porci dejte plátek másla a posekané mandle. Následně pečte v troubě při 180 stupních cca 8 – 10 minut, podle velikosti porcí.

www.trebonskykapr.cz

VP

Obecní úřad informuje

Zeptali jsme se našich zastupitelů a požádali je o zhodnocení uplynulého roku 2017, o přání do nového roku 2018 či o jakýkoliv jiný příspěvek. A tady jsou:

Všem spoluobčanům přeji hodně zdraví, splnění přání, klid a pohodu s těmi, které máte rádi. Přátel a rodiny je třeba si vážit jako největšího bohatství, které máme. Javornici přeji, aby se dařilo alespoň tak jako dosud, aby zde lidé rádi žili.

M. Paštika

Rok se s rokem sešel a nezbyvá nám nic jiného než bilancovat co se povedlo či naopak.

Z mého pohledu jsem spokojen.

Do roku 2018 přeji všem občanům Javornice hodně zdraví, lásky a spokojenosti Javornickým listům hodně čtenářů.

R. Petřík

Vážení občané a čtenáři,

dovolte mi na úkor bilancování stávajícího roku spíše rozvinout myšlenku, která si mi stále častěji vybavuje ve všech oblastech dnešní uspěchané doby.

Náročnost zaměstnání narážející na nedostatek časového prostoru a stálá potřeba se co nejvíce materiálně či finančně zabezpečit, bere prostor uvědomit si a ocenit ty, jejichž činnost bereme naprosto samozřejmě a vůbec

si nepřipouštíme, že by to snad mělo být jinak. Mám na mysli představitele sdružení, spolků, svazků, kroužků a jiných uskupení, jakožto i osoby, které jsou s chodem a organizací nápomocny. Také lidové tradice, zvyky a obyčeje zaznamenávají útlum, na což má bezpochyby vliv přirozená výměna věkových generací.

Stejně jako dříve, ani nyní se neobejdeme bez „tahounů“, kteří dávají do svého počínání maximum svých schopností, dovedností, píle a hlavně obětují volný čas za podpory svých rodin a blízkých. Uvědomme si, že jsou nepostradatelnou součástí kulturního, společenského a sportovního dění v naší obci. Ne vždy a všem bývá odměnou potlesk a slova uznání.

Výhrady a snad i slova kritiky bychom měli důkladně zvážit a nejprve si položit otázky: byl bych schopen zvládat lépe, obětoval bych svůj volný čas? Přátelé, odpověď nechám na každém z vás. Osobně chovám k těmto lidem úctu a obdiv. Krom aktivit obce, dobře fungujících spolků a sdružení bych rád zmínil naši školu, která svojí aktivitou a organizací kroužků dává dobrý příklad nejenom našim nejmenším.

Dovolte a zároveň odpusťte, když vyzdvihnu práci javornického Sokola, realizačního týmu a hlavně trenérů fotbalového A – týmu, jejichž práce nese ovoce, kterým se divák sotva kdy přejí.

Závěrem chci popřát klidné prožití adventního období a vánočních svátků. Pevné zdraví, spokojený a úspěšný nadcházející rok 2018.

Kamil Široký

Milí javorničtí spoluobčané,

ráda Vás všechny opět po roce zdravím prostřednictvím Javornických listů a děkuji jejich redakci za příležitost vyjádřit se k tomu, jaký byl pro mě rok 2017. Ačkoli se předpokládalo, že toto období budu hodnotit z pohledu obecního zastupitele, dovolím si tentokrát vytáhnout svůj příspěvek z jiné kapsy. Vzhledem k tomu, že se nám nezadržitelně blíží Vánoce, chci konstatovat, že si v současnosti užívám přípravy a nacvičování štědrovečerního programu.

A to mě vlastně přimělo k zamyšlení, jak to vlastně všechno začalo. Proto mi dovoluje malý návrat do minulosti. Psal se rok 2006 a mně se splnil dávný sen – uskutečnit štědrovečerní vystoupení, které by dalo lidem ve vsi možnost setkat se v tento výjimečný večer a nekončit ho podle známé písničky pospáváním u televize s přeplněnými žaludky. Přiznám se, že zmíněnou myšlenku jsem v sobě nosila dlouhou dobu. S politováním však konstatuji, že nemám odpovídající hudební vzdělání, pořádně neovládám hru na žádný nástroj. A pouhé zpívání bez doprovodu se mi nejevilo jako to pravé ořechové. Můj sen mi po čase pomohl uskutečnit švagr Pepa Heřt, jehož jsem přemluvila, aby k mému programu nacvičil zpěvy a poskytl nám klávesový doprovod. A pak přišel den „D“. Shromáždili jsme se v onen zmíněný rok 24. 12. v 10 hodin večer na schodech před obecním úřadem, abychom předvedli, co jsme nacvičili. Podotýkám, že jsme čekali pár sousedů, známých a rodinných příslušníků. K našemu údivu se však dostavilo překvapující množství lidí. A to i za počasí, kdy nám vítr rval noty a texty z rukou, králům odlétaly koruny z hlav a podobně. Z dnešního pohledu se mi tehdejší vystoupení jeví jako taková „malá drzost“, ale omluvená neznalostí. Při zmíněném

počasí bez jakékoli zvukové aparatury nemohla většina přítomných slyšet zcela nic. Přesto však považuji zmíněnou produkci za zcela výjimečnou. Neboť se ukázalo, že toto neumělé vystoupení vlastně dalo základ a vznik jisté javornické tradici, která pravděpodobně nemá obdoby v širokém okolí, pokud pomineme místa s půlnoční mší. Elán a nadšení účinkujících a zmiňovaný zájem ze strany lidí byl nakonec povzbuzením k tomu, aby toto vystoupení nezůstalo pouze jednorázovou akcí. Proto jsem následující rok začala připravovat další vánoční program. Abychom předešli možné nepříznivé počasí, zahájili jsme se svolením pana faráře Stejskala s nácvikem v místním kostele. A právě jeho zcela zaplněný prostor diváky onoho

Štědrého večera byl impulsem k tomu, abychom v započatém úsilí pokračovali. Potvrdilo se, že lidé mají potřebu se v tento magický večer setkávat, potřást si pravicemi a popřát si vzájemně hezké Vánoce. A naše vystoupení v době, kdy se již v Javornici nesloužila štědrovečerní mše, jim tuto příležitost poskytlo. A tak jsme v započaté aktivitě pokračovali. Postupně se střídali ti, kteří pomáhali s nacvičováním a hudebním doprovodem. S flétnou to byla Martina Čermáková, později Radka Ludvíková, s kytarou přišel Míla Plodek, s basou Ivan Perháč. Nácviku se postupně ujal Jindra Janeček. Ten kromě varhan Pepy Heřta ozvláštnil vystoupení hrou na dudy, následně se pak ujal přípravy Milan Ondrák. Každý z nich tak vtiskl tomu mému scénáři a pojetí svoji hudební tvář. Ze zpěváků hodlám jmenovat ty, kteří s námi již nevystupují a jimž chci svým jménem dodatečně poděkovat: Eva Francová, Alena Heřtová, Petra Moravcová, Zdeněk Klofáč, Jan Rázek, Jakub Rázek a Zdeněk Zítka. Mé poděkování patří i všem dalším účinkujícím, kteří se vystřídali v hereckých rolích, dále

pak moderátorské dvojici Dáše Zachovalové a Michalu Moravcovi. Mnozí účinkující odešli, přišli noví a já s radostí mohu konstatovat, že se rozrostla hlavně skupina hudebníků: Katka Provazníková – housle, Martina Příbylová – flétna, Pavel Smolka – kytara, Aleš Čapka – trubka, ale HLAVNĚ všestranná Jana Škopová. Nicméně po těch letech se dostavil pocit, že již nic nového nevymyslím. A tak jsem si řekla: „DESETKRÁT A DOST!“ Přesto si nejsem zcela jistá, zda bych toto předsevzetí dodržela, kdyby se neobjevila osoba, která se s elánem a vervou pustila do příprav dalšího vánočního vystoupení. A tou osobou není nikdo jiný než výše jmenovaná Janička Škopová. Je to právě ona, kdo je autorem, režisérem a hlavním organizátorem letošního štědrovečerního vystoupení. Já si opravdu velice cením toho, že se v naší obci našla nadšená pokračovatelka nastolené tradice. Přinese nové nápady, přivede nové zpěváky či hudebníky. Pokud bych mohla jako v dopise připojit P. S., doplním: „Jani, s chutí si užívám letošní nácvik bez starostí a případných problémů. Vezmu doma noty a jdu zkoušet. Po minulých rocích je to bezva pocit. Nechci být sentimentální, přesto DĚKUJI!“ Tolik tedy mé vzpomínání na téma JAK TO ZAČALO. Budu šťastná, dočkám-li se toho, že si třeba za dalších deset let půjdu na Štědrý večer sednout do javornického kostela, podívám se na produkci, zazpívám si společně s ostatními koledy a u srdce mě bude hřát pocit, že i na tomto vystoupení mám v prvopočátku tak troch svoji zásluhu. Milí přátelé, deset let v životě člověka představuje určitou a danými okolnostmi ovlivněnou etapu, která mu zůstane v paměti. Pro mě to uplynulé desetiletí bude v každé předvánoční době znamenat a připomínat naplnění snu, snad i kupu práce a starostí, ale hlavně neskutečně mnoho

příjemných chvil a zážitků strávených s lidmi naladěnými na stejnou notu. Děkuji tedy ještě jednou všem, kteří to se mnou celou dobu věrně táhli, mé výmysly a představy podpořili. A těm novým přeji: VYDRŽTE!

Na závěr si už pouze dovolím popřát všem spoluobčanům klidné a pohodové předvánoční dny, spokojené Vánoce a těším se i letos na štědrovečerní setkání v javornickém kostele.

Eva Moravcová

Vážení spoluobčané,

dostal jsem příležitost z redakce JL vyjádřit se k tomu, jaký byl pro mě rok 2017 z pohledu člena obecního zastupitelstva. Nechci se dlouze zmiňovat o všem, co jsme v letošním roce projednávali a schválili. O tom se, konec konců, může dozvědět každý, koho zajímá problematika obce, na veřejných zasedáních. A mnohem podrobněji se o tom jistě bude ve svém příspěvku zmiňovat starosta či místostarosta Javornice. Z mého pohledu byl důležitým rozhodnutím souhlas zastupitelstva ohledně konečného řešení využití budovy bývalé MŠ. Dospěli jsme ke stejnému názoru, že se tento objekt nebude prodávat, neboť v době zřizování ubytoven z čehokoli, bude obec jako majitel garantem toho, že se k nám do vesnice nedostanou problémoví lidé. Na pracovním zastupitelstvu jsme již měli možnost vidět návrhy projektů k dalšímu využití budovy, a to přestavbou na byty. Všichni si uvědomujeme, že to pro obec bude akce dlouhodobá a velice nákladná. Nicméně její finální dokončení dá možnost mladým rodinám vyřešit otázku bydlení, stejnou příležitost tu naleznou i senioři či imobilní. Zda naše rozhodnutí pro tento krok

bylo správné, ukáže až čas. Ale vzpomeňme na emoce při začlenění mateřské školy do budovy ZŠ a sloučení v jednu organizaci. Kam bychom dnes umístili cca 25 dětí, pro něž by se nenašlo místo, kdyby k této akci nedošlo.

14

Chci být optimista a věřit, že názor současného obecního zastupitelstva bylo správné, nicméně realizace celého projektu už bude ležet na bedrech budoucích zastupitelů a hlavně na vedení obecního úřadu. A já jim v tom přeji elán a vytrvalost.

Na závěr chci popřát všem občanům hezké prožití Vánoc a hodně štěstí a zdraví v příštím roce.

Josef Moravec

Obyvatelům Javornice a Vám všem, Vaším rodinám, přátelům a známým přeji vše nejlepší hodně zdraví, štěstí a spokojenosti nejen do roku 2018.

Aleš Čapka

JJ a VP

Vážení spoluobčané,

v dnech, kdy píšete tento příspěvek do letošního čtvrtého čísla Javornických listů, již za okny leží první sníh. Do našich domácností vstoupil adventní čas a to je vždy období pro bilancování úspěchů či neúspěchů právě končícího roku. Pro to mi dovoluji několik ohlédnutí za tím letošním rokem 2017.

V prvních třech měsících jsme zrekonstruovali nákladem cca 400 tis. Kč bez DPH byt č. 4 v čísle popisném 93. Opravili jsme několik cest a zadali vypracování projektových dokumentací např. pro rozšíření veřejného osvětlení podle silnice II. tř. č. 319 od Sokolovny směrem k odbočce k fotbalovému hřišti, opravy vzduchotechniky v kuchyni základní školy a mateřské školy, studii pro zadání výběrového řízení na projekt přestavby č.p. 106 (bývalé školky) na obytný dům s šesti bytovými jednotkami. Největší investicí v letošním roce bylo zavedení čipového systému v základní škole a mateřské škole, který spočívá v zabezpečení vstupu do budovy, způsobu ovládání šatních skříněk (každý žák již má svou) a zprehlednění objednávání, úhrady a výdeje stravy ve školní jídelně. Jedná se o zcela unikátní mechanismus, který pomocí jednoho čipu slouží žákům k obsluze všech těchto tří zařízení. Před realizací jsme pátrali po firmě, která by tento systém byla schopna dodat, leč bohužel neúspěšně. Zároveň jsme nenašli jediné školní zařízení, kde by tento systém tří funkcí sloučených do jednoho čipu již používali. Nakonec díky spolupráci a součinnosti pěti firem se nám povedl tento systém uvést do života. Velké poděkování patří panu zástupci ředitelky školy Mgr. Polívkovi, který byl koordinátorem celé akce. Ve škole dále v letošním roce vznikla nová venkovní učebna, která umožní v příznivém počasí i výuku na čerstvém vzduchu. Bohužel se nám nepodařilo zrealizovat plánované opravy komunikací s živičným krytem a od-

vodňovací žlaby na komunikacích na Betlémě. Důvodem byl skluz stavební firmy, která měla opravy realizovat na jejich zakázce, která předcházela našim opravám. Uvedené opravy by měli být realizovány v jarních měsících roku 2018.

I v letošním roce jsme podali několik žádostí o dotaci z různých programů Královéhradeckého kraje, či Ministerstva zemědělství. Bohužel neúspěšně jsme žádali o dotaci na opravu mostu u č.p. 13 a o štěpkovač dřevní hmoty. Zde budeme pokoušet štěstí v roce příštím. Naopak úspěšně byly posouzeny žádosti o dotace na pořízení dvou kusů kontejnerů na biologicky rozložitelný odpad ze zahrad a dotace na výměnu oken a vrat u obou hasičských zbrojnic, které jsou v majetku obce. Naše obec spolu s dalšími šestnácti obcemi a městy Mikroregionu Rychnovsko uspěla v žádosti o pořízení kompostérů do domácností v rámci programu předcházení vzniku „BRKO“. Výše dotace pro naši obec pro pořízení 220 ks kompostérů o objemu 1064 litrů a 6 ks kompostérů o objemu 2000 litrů činí 695 tis. korun při spoluúčasti obce ve výši cca 125 tis. Kč. Dodání kompostérů by mělo být realizováno do konce února 2018.

Již v lednu příštího roku budeme pokračovat s rekonstrukcí dalších dvou bytů v č.p. 93 na základě výběrového řízení, které jsme ukončili koncem listopadu a výše nákladů na tuto opravu činí cca 790 tis. Kč s DPH. Výběrové řízení na realizaci veřejného osvětlení podle silnice II. tř. č. 319 od Sokolovny směrem k odbočce k fotbalovému hřišti bude vypsáno ihned po vydání stavebního povolení a předpokládaná výše investice je do cca 380 tis. Kč.

Tento výčet za uplynulý rok a náhled roku budoucího není samozřejmě kompletní a čítá ještě mnoho dalších drobnějších oprav a investic, na které zde již není místo, ale jsou nutné realizovat je, abychom spravovali majetek obce s péčí

řádného hospodáře tak, jak nám to ukládá zákon o obcích.

Bohužel zde musím využít i prostor pro apel na Vás všechny, kterým není lhostejné, v jakém prostředí v Javornici žijeme. V posledních měsících nám dělá nepěknou vizitku parkoviště u školy a na něm skládka plastů. Odvoz je prováděn jednou měsíčně v termínu, který je na každém stanovišti zřetelně umístěn. Přesto někteří občané plasty bezohledně zanechávají na parkovišti u školy i v prvních dnech po odvozu, kdy je celé místo pro odkládání uklizené a jejich odpad tak hyzdí centrum obce další měsíc do dalšího odvozu. Dalším problémem je to, že v plastových pytlích je odpad, který tam nepatří: potraviny, sklo, listí, dětské pleny, kov, autodíly atd. Bohužel si někteří z nás pletou (zcela úmyslně) plasty s komunálním odpadem. V naší obci jsme osvobozeni od, dle mého názoru nesmyslných, poplatků za likvidaci komunálního odpadu, který je značně demotivující k dalšímu třídění druhů odpadů. Naši občané platí pouze za přesný počet popelnic, který naplní komunálním odpadem a všechny ostatní druhy odpadu mají možnost odevzdat zdarma. Bohužel, neváží si toho! Je o to víc skličující, že v sousední obci kde mají stejný systém likvidace odpadů, podobný problém nemají. Proč asi?...odpověď nechám na každém z Vás. Nezbývá než doufat v nápravu těchto rádoby spoluobčanů. Vám všem ostatním, kteří poctivě třídíte odpady a přispíváte tak k zachování příjemného životního prostředí v našem okolí ze srdce velmi upřímně děkuji.

Děkuji také všem, kteří přispěli k reprezentaci naší obce počínaje od fotbalistů, hasičů, spolku Javor za zorganizování staročeského jarmarku, ženám a ostatním spolkům za akce pro naše děti, zaměstnancům základní a mateřské školy, zastupitelům a všem občanům, kteří se podílejí na zvelebování a zviditelnění naší obce.

Závěrem mi dovolu Vám všem popřát do nového roku 2018 především pevné zdraví, štěstí, spokojenost a pohodu. Snažte se si udržet dobrou náladu a optimismus a nezapomínejte, že smích je ten nejlepší lékař na mnohá trápení.

V úctě Vlastimil Zachoval, starosta

16

Javornické listy, čtvrtletník: vydává Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, IČ: 02963183

Javornice, 4/2017, 2. ročník, 8. číslo, Evidenční číslo u MK ČR E 22462

Redakce: Jitka Jirsová, Věra Pacáková a Vojtěch Štěpánek

Děkujeme všem přispěvatelům!

Redakce Javornických listů si vyhrazuje právo příspěvky upravit či nezveřejnit!

Grafická úprava a sazba: Gabriela Bartošová Pokorná

Příští číslo vyjde: březen 2018

Uvítáme vaše náměty, fotografie, příspěvky, poděkování, informace k rodinnému výročí, narozeninám apod.

Kontaktní údaje: Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, email: noviny.javor@seznam.cz, www.spolekjavor.cz

Děkujeme obci Javornice za podporu, finančně zajišťuje tisk Javornických listů!!!